

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 58/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., B., zastúpenej advokátom Mgr. P. S., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27 P 326/2010 z 23. marca 2011 v časti výroku o náhrade trov konania a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11 CoP 145/2011 z 21. júna 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2011 doručená sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 27 P 326/2010 z 23. marca 2011 v časti výroku o náhrade trov konania a rozsudkom

Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 CoP 145/2011 z 21. júna 2011.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že okresný súd svojím rozsudkom sp. zn. 27 P 326/2010 z 23. marca 2011 „neprižnal sťažovateľke trovy konania, pričom ako dôvod neuviedol nič. Sťažovateľka podala voči tomuto výroku odvolanie, ktoré krajský súd odmietol, pričom ako argumentáciu použil tvrdenie jednej strany, ktoré je vo svojej podstate scestné a úplne odporuje konaniu tejto osoby a po právnej stránke neobstojí. Zároveň súd sa vôbec nevysporiadal s právnou argumentáciou sťažovateľky a túto úplne ignoroval.“

Sťažovateľka poukazuje na to, že rozhodnutia súdov na oboch stupňoch majú charakter „formálnych súdnych rozhodnutí. Kým okresný súd vôbec nezdôvodnil prečo trovy neprižnal, krajský súd argumentoval tým, že iniciátorka samotného konania, vraj zobrala návrh späť z dôvodu, že nechce traumatizovať maloletého, a že je to v prospech maloletého a preto nie je povinná platiť trovy v zmysle zákona. Sťažovateľka vyššie uvedenej argumentácii nerozumie, nakoľko odporuje reálnemu stavu veci. ... Je nelogické a scestné tvrdenie krajského súdu ak tvrdí, že zastavenie konania nezavinila navrhovateľka v konaní svojim späťvzatím. ... Okresný súd porušil ustanovenie OSP § 146 ods. 2 a zároveň porušil ústavnú zásadu rovnosti strán v súdnom konaní. OSP v tejto veci vôbec neumožňuje postup, ktorý okresný súd zvolil, nakoľko uvedené ustanovenie je úplne jednoznačné. Čo sa týka odôvodnenia krajského súdu je taktiež v rozpore s ustanoveniami OSP. Ak krajský súd upozorňuje, že ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, preukazuje tak neznalosť zákona nakoľko § 146 ods. 1 hovorí o prípade, ak sa má určiť náhrada trov konania podľa výsledku. Toto ustanovenie nepopisuje situáciu, ktorá nastala, t. z. situáciu, keď jeden z účastníkov zaviní, že sa konanie muselo zastaviť. Odôvodnenie krajského súdu, rovnako tak okresného súdu je v rozpore s OSP, je nelogické a je nezákonné.“

V závere svojej sťažnosti sťažovateľka navrhla vo veci rozhodnúť týmto nálezom:

„Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 27 P 326/2010 zo dňa 23.3.2011 v časti trov konania a Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 11 CoP 145/2011 zo dňa 21.06.2011 bolo porušené ústavné právo J. K., B. na súdnu ochranu.

Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 27 P 326/2010 zo dňa 23.3.2011 v časti trov konania a Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 11 CoP 145/2011 zo dňa

21.06.2011 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava II , sp. zn. 27 P 326/2010 na ďalšie konanie.

J. K., B., sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 4.000,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava a Krajský súd Bratislava povinný zaplatiť spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava a Krajský súd Bratislava sú povinní, spoločne a nerozdielne uhradiť J. K., B., trovy právneho zastúpenia pred Ústavným súdom SR vo výške 154,58 €, na účet právneho zástupcu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom okresného súdu v časti výroku o trovách konania a rozsudkom krajského súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní sťažovateľky, pričom podstatou sťažnostných námietok proti obom rozsudkom je nesúhlas sťažovateľky s právnym názorom konajúcich súdov a ich interpretáciou relevantných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

1. Pokiaľ sťažovateľka napáda postup a rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa, ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity ustanovený v čl. 127 ods. 1 ústavy (premietaný aj do § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), z ktorého vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc preskúmať napadnutý rozsudok okresného súdu, keďže ho preskúmal na základe odvolania sťažovateľky krajský súd, ktorý rozsudkom sp. zn. 11 CoP 145/2011 z 21. júna 2011 rozsudok okresného súdu v rozsahu výrokov napadnutých odvolaním potvrdil.

Z uvedeného dôvodu sťažnosť v časti smerujúcej proti rozsudku okresného súdu odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (m. m. III. ÚS 135/04, IV. ÚS 405/04, III. US 133/05, IV. ÚS 155/2010).

2. Vo vzťahu k rozsudku krajského súdu je sťažnosť potrebné považovať za oneskorene podanú.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná, začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu a jej zmeškanie nemožno odpustiť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo právnomu zástupcovi sťažovateľky doručené 30. júna 2011, to znamená, že voči sťažovateľke nadobudlo právoplatnosť týmto dňom (podľa zistenia ústavného súdu právoplatnosť vo vzťahu k ostatným účastníkom konania nadobudlo 4. júla 2011).

Sťažnosť sťažovateľky bola doručená (elektronickým podaním) ústavnému súdu 7. septembra 2011, teda po uplynutí uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2012